

DOI 10.26886/2414-634X.3(47)2021.7

UDC: 101:378.4

**FORMATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT STRATEGY IN THE
FIELD OF STATE HOUSING POLICY: A PHILOSOPHICAL AND LEGAL
ANALYSIS**

Serhii Komnatnyi, PhD of Pedagogical Sciences, Senior lecturer

<http://orcid.org/0000-0002-2124-2047>

e-mail: Komnatniy@ukr.net

National Academy of Internal Affairs, Ukraine, Kyiv

The article is devoted to the philosophical and legal analysis of sustainable development strategy in the field of housing policy. The opinion that sustainable development of society is the modern stage of its functioning is grounded. It is noted that ideology of sustainable development concept covers all spheres of human life and is the main ideology of modern society building. Today, housing policy must be implemented on the principles of the concept of sustainable development so that each member of society could realize their basic needs for housing. Therefore, an important task of the state for effective realization of a modern housing policy is to adopt a strategy of sustainable development of the housing sector.

Keywords. sustainable development, housing, housing policy, strategy, right to housing.

кандидат педагогічних наук, старший викладач, Комнатний С. О., Формування стратегії сталого розвитку в галузі житлової політики держави: філософсько-правовий аналіз / Національна академія внутрішніх справ, Україна, Київ

Статтю присвячено філософсько-правовому аналізу стратегії сталого розвитку у галузі житлової політики. Обґрунтовано думку про те, що сталий розвиток суспільства є сучасним етапом його

функціонування. Зазначено, що ідеологія концепції сталого розвитку охоплює усі сфери життя людини та є основною ідеологією побудови сучасного суспільства. Сьогодні житлова політика має реалізуватися на принципах концепції сталого розвитку таким чином, щоб кожен член суспільства міг реалізувати свою базову потребу у житлі. Тож важливим завданням держави для ефективної реалізації сучасної житлової політики є прийняття стратегії сталого розвитку житлової галузі.

Ключові слова: Сталий розвиток, житлова сфера, житлова політика, стратегія, право на житло.

Вступ. Основною метою житлової політики на сучасному етапі розвитку суспільства має забезпечення якісних та гідних умов життя кожного громадянина. У зв'язку з євроінтеграційними процесами виникає необхідність напрацювання сучасних, європейських підходів до вибудовування житлової політики. Сучасна житлова політика провідних європейських держав базується на принципах концепції сталого розвитку. Впровадження цих принципів у житлову політику можливе через реалізацію концепції сталого розвитку. Розроблення та затвердження Стратегії сталого розвитку житлової галузі в Україні дасть можливість застосовувати загальноєвропейські підходи до управління та розбудови житлової галузі, забезпечить впровадження ефективних механізмів розвитку та ефективну співпрацю вітчизняних та європейських громад. Зазначена проблематики розглядалися у наукових працях окремих дослідників: А. Беркута, Є. Белінського, А. Дроня, П. Єщенко, О. Ковалевської, С. Комнатного, Г. Нерсесяна, В. Омельчука, К. Паливоди інших вчених. Проте в умовах необхідності забезпечення функціонування суспільства на принципах сталого

розвитку, потребує реформування житлової сфери, що зумовлює актуальність зазначеної теми дослідження.

Основна мета та завдання. Здійснити філософсько-правовий аналіз формування стратегії сталого розвитку у галузі житлової політики та сформулювати висновки щодо перспектив втілення концепції сталого розвитку у житловій сфері.

Виклад основного матеріалу. Сталий розвиток – загально визнана концепція, сутність якої полягає у необхідності досягнення балансу між задоволенням потреб сучасного суспільства та забезпеченням інтересів майбутніх поколінь.

Комісія ООН зі сталого розвитку визначила, що основним завданням сталого розвитку є задоволення потреб сучасного суспільства, що не загрожуватиме майбутнім поколінням [9].

Концепція сталого розвитку суспільства втілює у собі філософську ідею його гармонійного розвитку. Сталий розвиток суспільства - сучасний етап його функціонування, втілення ідеї створення такого суспільства, функціонування якого не потребуватиме значних ресурсних витрат. Філософія концепції сталого розвитку ґрунтується на ідеях рівності сучасних та прийдешніх поколінь, забезпечення реалізації політичних, соціально-економічних та екологічних прав майбутніх поколінь, максимальному збереженні та відновленні природних ресурсів, пошуку альтернативних джерел енергії тощо.

Основні принципи зазначеної концепції закріплені у наступних положеннях: перед людством постає потреба забезпечення сталого розвитку з метою реалізації потреб людей як на сучасному етапі, так і в майбутньому; обмеження, що стосуються використання природних ресурсів покликані унеможливити поглиблення мають на меті уникнення екологічної кризи, на перевагу джерел альтернативної енергії. Також, необхідно забезпечити максимально рівний доступ «до

можливостей і різноманітних благ людства для усіх без виключення, незалежно від їх соціальних, національних, і расових особливостей; погодити стан життя тих громадян, які користуються значними грошовими і матеріальними благами з екологічними ресурсами та, зокрема, кількістю електроенергії яку вони споживають; розміри та темпи росту населення мають бути погоджені з екологічними та виробничим потенціалом глобальної екосистеми Землі, що змінюється» [5, с.7-32].

Сталий розвиток – це збалансована система суспільних взаємовідносин, побудована за мірками соціальної справедливості організації структурно-інституційного життя суспільства в усіх ланках і сферах діяльності, у межах якої спостерігається гармонія людини із собою, гармонія між людьми і людини із суспільством. Гармонія у суспільстві, тобто побудова істинного буття людей, іманентно означає гармонію із природою. Це і є фундаментом для вибудовування системи економічних, екологічних, інституційних та інших похідних суспільних відносин [11, с.73].

Концепція сталого розвитку є соціально орієнтованою, адже вона має на меті створення нормальних умов для розвитку та життєдіяльності людини зараз та в майбутньому. На думку Г. Нерсесяна, для створення суспільства сталого розвитку слід сформулювати умови для соціальної рівності і рівноправного суспільного устрою. «Необхідна справедлива суспільна організація системи соціальних відносин на всіх рівнях упорядкування людського буття. Без справедливого розподілу ресурсів між членами людського суспільства сталий розвиток неможливий. Умови для задоволення розумних людських потреб повинні бути доступні для кожного громадянина цієї планети. В історії людства було чимало людей, мислителів і практиків, які мріяли про гармонійне і довготривале, а головне, справедливе

суспільне життя. Здебільшого, уявлення мислителів про розумний (раціональний) суспільний устрій, який неодмінно досягається при співпадінні сутності і існування людського суспільства як такого, мають нездійсненний і далекосяжний характер» [11, с.68].

Однією з базових людських потреб є якість життя, тому сталий розвиток суспільства не є можливим без забезпечення якості життя. Якість життя в широкому змісті – це задоволеність населення своїм життям з точки зору різних потреб і інтересів, а у вузькому – охоплює характеристики рівня життя (умови праці і відпочинку, житлові умови, соціальну забезпеченість і гарантії тощо) без рівня життя в його економічному розумінні (доходи, вартість життя, споживання) [2, с. 12-13].

Досягнення забезпечення таких стандартів як подолання бідності, благополуччя людини, якісна освіта, чиста вода, доступна й чиста енергія, скорочення нерівності, пом'якшення наслідків зміни клімату – це ті цілі, досягнення яких можливе тільки в умовах реалізації соціально-справедливої та економічно збалансованої житлової політики. Лише досягнення в комплексному розумінні зазначених цілей може наблизити суспільство до гідних житлових умов життя та забезпечення його сталого розвитку [7, С. 105].

Сутність філософського поняття «якість життя» доцільно розглядати як сукупність характеристик існування та життєдіяльності сучасної людини, що включає в себе як матеріальні, так і основні зовнішні умови її життєдіяльності, відображені в масовій свідомості населення.

Житлові умови - найважливіша складова комплексу характеристик якості життя. Причому, наявність житла, що відповідає потребам людини та її родини, або відсутність необхідного рівня забезпеченості житлом надає можливість або перешкоджає реалізації інших потреб

людини. Житлові умови впливають на здоров'я людини, можливість одержання освіти, її працездатність. Наприклад, сучасне житло повинне забезпечувати можливість користуватися автомобілем, мати доступ до об'єктів соціально-побутової інфраструктури, наявність сучасних засобів зв'язку. Достатні житлові умови є передумовою самореалізації сучасної людини [6].

Базова потреба людини у житлі реалізовується у сучасному суспільстві через юридичні гарантії права на достатнє житло. Право на житло закріплене у низці міжнародних документів та національних нормативно-правових актах країн.

Реалізація права на достатнє житло означає забезпечення кожному належне та гідне місце проживання. Наприклад, житло не можна назвати достатнім, коли для суб'єктів його користування не захищені від примусового виселення, якщо у житлі немає води, опалення, електроенергії, каналізації тощо. «Житло не є достатнім, якщо воно не гарантує фізичну й психологічну безпеку його жителів, якщо воно фінансово не доступне, а його вартість, зокрема й вартість комунальних послуг, оренди чи інших витрат, позбавляють людину засобів для фінансування інших потрібних для нормального життя та розвитку можливостей» [7, с. 107].

Ідеологія концепції сталого розвитку охоплює усі сфери життя людини та є основною ідеологією побудови сучасного суспільства. Провідним міжнародним документом, що закріпив принципи сталого розвитку суспільства, стала Декларація Ріо-де-Жанейро щодо навколишнього середовища та розвитку 1992 року [1]. Цей документ закріпив 27 найважливіших принципів у контексті забезпечення сталого розвитку. Більшість положень Декларації стосується принципів поведінки, якими слід керуватися державам у національній політиці для її відповідності концепції сталого розвитку. Ці принципи, насамперед,

стосуються охорони навколишнього середовища, але основоположною стала філософська ідея сталого розвитку, що сьогодні торкається усіх сфер суспільного розвитку. Ратифікація концепції більшістю країн стала основою національних стратегій сталого розвитку.

Загальна декларація прав людини проголошує, що кожна людина має право на такий життєвий рівень, забезпечення їжею, одягом, житлом, медичним доглядом і необхідним соціальним обслуговуванням, який потрібний для підтримки здоров'я, її благополуччя та благополуччя її родини (стаття 25.1) [4].

Відповідно до Міжнародного пакту про економічні, соціальні і культурні права, ратифікованого Україною у 1973 році, кожна людина має право на достатній життєвий рівень для себе і для своєї сім'ї (достатнє харчування, одяг та житло, неухильне поліпшення умов життя. Держави, що ратифікували цей документ, зобов'язані вживати належних заходів щодо забезпечення здійснення цього права (стаття 11.1) [10].

Отже, у Міжнародних документах містяться рекомендації, зобов'язання щодо формування житлової політики для належного забезпечення житлових прав громадян права на достатнє житло для всіх як однієї зі складових права на задовільний рівень життя. Причому не акцентовано на зобов'язанні держав на надання житла безкоштовно у власність. Філософія міжнародних норм права спрямована на захист права власності на житло та на потребу створення доступних і гідних умов життя для всіх.

Зазначені принципи основоположних міжнародних документів втілені у Конституції України. Зокрема, Конституцією гарантується право на житло, відповідно до якої зазначене право належить до основних конституційних прав та свобод людини і громадянина. Так, стаття 47 проголошує: «Кожен має право на житло. Держава створює

умови, за яких кожний громадянин матиме змогу побудувати житло, придбати його у власність або взяти в оренду. Громадянам, які потребують соціального захисту, житло надається державою та органами місцевого самоврядування безоплатно або за доступну для них плату відповідно до закону. Ніхто не може бути примусово позбавлений житла інакше як на підставі закону за рішенням суду». Крім того, відповідно до статті 48 Конституції «Кожен має право на достатній життєвий рівень для себе і своєї сім'ї, що включає достатнє харчування, одяг, житло» [8].

Конституційні гарантії права на доступне житло реалізуються через відповідні закони та підзаконні нормативно-правові акти, що у сукупності становлять інститут житлового законодавства - це сукупність нормативних актів, що регулюють суспільні відносини, спрямовані на задоволення потреб громадян у житлі та пов'язані з ними відносини. Основою житлового законодавства в Україні залишається Житловий кодекс Української РСР [3], який натеper не може забезпечити належне правове регулювання житлових прав в умовах побудови суспільства відповідно до концепції сталого розвитку, як і низка інших законів у зазначеній сфері. Крім того, вітчизняне законодавство абсолютно не відповідає європейським стандартам демократії та сталого розвитку регіонів.

Керівні документи державної політики - стратегії, доктрини, концепції, програми, проекти та плани - є документами, що формують засади перспективного бачення розвитку країни, ресурсів, необхідних для його досягнення, політики, спрямованої на отримання й використання цих ресурсів та обумовлюють напрями діяльності органів державної влади. Ці документи мають і складають основу стратегічного планування у всіх галузях державної політики [14, с.6].

Основним напрямком реалізації житлової політики має стати насамперед реформування житлового законодавства, а саме забезпечення доступного житла та сучасних форм житлово-комунального господарства з урахуванням сучасних соціальних потреб, умов спільного проживання у обмеженому житловому просторі тощо.

Стрімке падіння кількості сільського населення, селищ, невеликих міст, міграція сільського населення до міста, розбудова великих міст, значне зростання кількості населення у містах потребує перегляду житлової політики держави

Сьогодні провідні європейські держави реалізують свою житлову політику на основі концепції сталого розвитку, яка втілена у «Цілях сталого розвитку 2016-2030» [15], Так, ціль 11 визначає сталий розвиток міст та громад і декларує забезпечення доступу до гідного та безпечного житла, транспортних систем, забезпечення стійкого планування, збереження культурної спадщини, успішного запобігання надзвичайним ситуаціям, зменшення негативного екологічного впливу та забезпечення доступу до зелених зон та визначає принципи застосування концепції сталого розвитку для забудованих територій.

Основні напрями реалізації житлової політики було реалізовано у національній доповіді «Цілі сталого розвитку: Україна» 2017 року, основними з яких було визначено забезпечення доступності житла; розвитку поселень і територій виключно на засадах; комплексного планування та управління за участю громадськості; розроблення і реалізації стратегій місцевого розвитку тощо [16].

Забезпечення досягнення глобальних цілей сталого розвитку та результатів їх адаптації з урахуванням специфіки розвитку України, викладених у Національній доповіді «Цілі сталого розвитку: Україна»,

було підтримано Указом Президента «Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року» від 30 вересня 2019 року [12].

Основним завданнями держави для ефективної реалізації реформи житлово-комунального господарства на сьогодні є напрацювання стратегії сталого розвитку житлової галузі. Це дозволить застосувати загальноєвропейський підхід до управління та розбудови житлової сфери. Принципи концепції сталого розвитку у житловій галузі можуть бути втілені, насамперед, шляхом удосконалення законодавчої бази, яка б забезпечила загальноєвропейську практику планування розвитку міст та громад на основі визнаних громадою стратегій сталого розвитку. Розвиток ресурсного забезпечення житлової сфери України з урахуванням регіональних соціальних, природничих та економічних особливостей має стати пріоритетним напрямком такого реформування.

Ведення ефективної житлової політики сьогодні не є можливим без використання досвіду провідних європейських країн, що стосуються управління житловою галуззю.

Стосовно економічного аспекту впровадження концепції сталого розвитку, сьогодні необхідно реформувати ринок будівництва, житлово-комунальні послуг, враховуючи сучасні інноваційні підходи у технологіях виробництва та менеджменту, приведення Генеральних планів розвитку міст у відповідно до сучасних вимог та потреб соціально-економічного розвитку; формування ринків житла (соціального, орендного, тощо) та житлово-комунальних послуг. Необхідно також удосконалити систему інвестування у житлову сферу для забезпечення доступного житла; підвищення енергоефективності житлової сфери, наближення показників її якості та безпеки до європейських норм [13]. Це забезпечить функціонування житлової

сфери України як цілісної системи, що формуватиме якісний та безпечний простір життєдіяльності людини.

Висновки. Сталий розвиток суспільства - сучасний етап його функціонування. Філософія концепції сталого розвитку ґрунтується на ідеях рівності сучасних та майбутніх поколінь, забезпечення реалізації політичних, соціально-економічних та екологічних прав майбутніх поколінь, максимального збереженні та відновленні природних ресурсів, пошуку альтернативних джерел енергії тощо. Ідеологія концепції сталого розвитку охоплює усі сфери життя людини та є основною ідеологією побудови сучасного суспільства. Провідним міжнародним документом, що закріпив принципи сталого розвитку суспільства, стала Декларація Ріо-де-Жанейро щодо навколишнього середовища та розвитку 1992 року. Однією з базових людських потреб є якість життя, тому сталий розвиток суспільства не є можливим без забезпечення якості життя, базовою потребою якого є потреба у житлі та достатніх житлових умовах. Базова потреба людини у житлі реалізовується у сучасному суспільстві через юридичні гарантії права на достатнє житло, яке закріплене у низці міжнародних документів та національних нормативно-правових актах країн. В Україні право на достатнє житло гарантує Конституція України та низка відповідних законів. Проте чинне житлове законодавство не може забезпечити належне регулювання житлових прав в умовах побудови суспільства відповідно до концепції сталого розвитку. Крім того, національне законодавство абсолютно не відповідає європейським стандартам демократії та сталого розвитку регіонів. Тож важливим завданням держави для ефективної реалізації сучасної житлової політики є прийняття стратегії сталого розвитку житлової галузі. Це дозволить застосувати принципи концепції сталого розвитку та загальноєвропейський підхід до управління та розбудови житлової

сфери. Результатом такого підходу має стати забезпечення доступного житла та сучасних форм житлово-комунального господарства в Україні з урахуванням сучасних соціальних потреб, умов спільного проживання у життєвому просторі.

Література:

1. Декларація Ріо-де-Жанейро щодо навколишнього середовища та розвитку (1992). Міжнародний документ ООН. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. https://old-zdia.znu.edu.ua/gazeta/gvzdia_60_91-99.pdf/
2. Жеребин, В. М. (2002). Уровень жизни населения. Москва. Юнити-Дана.
3. Житловий кодекс Української РСР (1983). Верховна Рада України. *Офіційний сайт Верховної Ради України*. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5464-10#Text>
4. Загальна декларація прав людини (1948). *Офіційний сайт Верховної Ради України*. https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text
5. Згуровський, М. З., Маторина, Т. А., Прилуцький, Д. О., Аброськін, Д. А. (2008). Глобальне моделювання процесів сталого розвитку в контексті якості та безпеки життя людей. *Системні дослідження та інформаційні технології*, 1, 7-32
6. Ковалевська, О.П. (2011). Житлові умови в системі характеристик якості життя. *Державне управління: удосконалення та розвиток*, 3. <http://www.dy.nauka.com.ua/?op=1&z=475>
7. Комнатний, С. (2020). Філософсько-правові проблеми формування права на житло в контексті інтеграції міжнародних норм права в національне законодавство. *Філософські та методологічні проблеми права*, 2, 102-113.

<https://philosophy.naiu.kiev.ua/index.php/philosophy/article/view/1329/1331>

8. Конституція України (1996). *Офіційний сайт Верховної Ради України.*

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text>

9. Коробко Б. (2007) Енергетика та сталий розвиток. Інформаційний посібник для українських ЗМІ. http://mata-86.org.ua/archive/files/esd_new_web.pdf

10. Міжнародний пакт про економічні, соціальні і культурні права (1966). *Офіційний сайт Верховної Ради України.*

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_i17#Text

11. Нерсесян, Г. А. (2013). Сталий розвиток починається в головах людей: соціально-філософські аспекти інтерпретації поняття. *Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право*, 4(20), 68-75.

12. Про Цілі сталого розвитку України на період до 2030 року (2019).

Указ Президента *Офіційний сайт Верховної Ради України.*

<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text>

13. Стан, тенденції та перспективи впровадження засад сталого розвитку житлової сфери України (2018).

<http://old2.niss.gov.ua/content/articles/files/111Zapiska-YAkushenko-zhitlo-z-pravkami-79636.pdf>

14. Берданова, О., Вакуленко, В., Тертичка, В. (2008). *Стратегічне планування*. Львів: ЗУКЦ.

15. Цілі сталого розвитку. (2021).

<https://www.un.org/sustainabledevelopment/ru/>

16. Цілі сталого розвитку: Україна. Національна доповідь (2017).

<https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/sustainable-development-report/sustainable-development-goals--2017-baseline-national-report.html>

References:

1. Deklaratsiia Rio-de-Zhaneiro shchodo navkolyshnoho seredovyshcha ta rozvytku (1992). *Mizhnarodnyi dokument OON. Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Official site of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Retrieved from https://old-zdia.znu.edu.ua/gazeta/gvzdia_60_91-99.pdf/ (2021, June, 02). [in Ukrainian].
2. Zherebin, V. M. (2002). *Uroven' zhizni naselenija* [Standards of living]. Moscow: Unity-Dana. [in Russian].
3. Zhytlovyi kodeks Ukrainskoi RSR (1983). *Verkhovna Rada Ukrainy. Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Official site of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5464-10#Text> (2021, June, 02). [in Ukrainian].
4. Zahalna deklaratsiia prav liudyny [Universal Declaration of Human Rights] (1948). *Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy*. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_015#Text (2021, June, 02). [in Ukrainian].
5. Zghurovskiyi, M. Z., Matoryna, T. A., Prylutskyi, D. O., Abroskin, D. A. (2008). Hlobalne modeliuvannia protsesiv staloho rozvytku v konteksti yakosti ta bezpeky zhyttia liudei [Global modeling of sustainable development processes in the context of quality and safety of human life]. *Systemni doslidzhennia ta informatsiini tekhnolohii* [Systems research and information technology], 1, 7-32 [in Ukrainian].
6. Kovalevska, O.P. (2011). Zhytlovi umovy v systemi kharakterystyk yakosti zhyttia [Housing conditions in the system of quality of life characteristics]. *Derzhavne upravlinnia: udoskonalennia ta rozvytok* [Public administration: improvement and development], 3. Retrieved from <http://www.dy.nayka.com.ua/?op=1&z=475> (2021, June, 02). [in Ukrainian].

7. Komnatnyi, S. (2020). Filosofsko-pravovi problemy formuvannia prava na zhytlo v konteksti intehtratsii mizhnarodnykh norm prava v natsionalne zakonodavstvo [Housing conditions in the system of quality of life characteristics]. *Filosofski ta metodolohichni problemy prava* [Public administration: improvement and development], 2, 102-113. Retrieved from <https://philosophy.naiu.kiev.ua/index.php/philosophy/article/view/1329/1331> (2021, June, 02). [in Ukrainian].
8. Konstytutsiia Ukrainy [The Constitution of Ukraine] (1996). *Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Official site of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (2021, June, 02). [in Ukrainian].
9. Korobko B. (2007) *Enerhetyka ta stalnyi rozvytok. Informatsiinyi posibnyk dlia ukrainskykh ZMI* [Energy and sustainable development. Information guide for Ukrainian media]. Retrieved from http://mama-86.org.ua/archive/files/esd_new_web.pdf (2021, June, 02). [in Ukrainian].
10. Mizhnarodnyi pakt pro ekonomichni, sotsialni i kulturni prava [International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights] (1966). *Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Official site of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Retrieved from https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_i17#Text (2021, June, 02). [in Ukrainian].
11. Nersesian, H. A. (2013). Stalnyi rozvytok pochynaietsia v holovakh liudei: sotsialno-filosofski aspekty interpretatsii poniattia [Sustainable development begins in people's minds: socio-philosophical aspects of the interpretation of the concept]. *Visnyk NTUU «KPI». Politolohiia. Sotsiolohiia. Pravo* [Bulletin of NTUU "KPI". Politology. Sociology], 4(20), 68-75. [in Ukrainian].
12. Pro Tsili staloho rozvytku Ukrainy na period do 2030 roku [On the Goals of sustainable development of Ukraine for the period up to 2030] (2019). *Ukaz Prezydenta Ofitsiinyi sait Verkhovnoi Rady Ukrainy* [Presidential

Decree Official Website of the Verkhovna Rada of Ukraine]. Retrieved from <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/722/2019#Text> (2021, June, 02). [in Ukrainian].

13. *Stan, tendentsii ta perspektyvy vprovadzhennia zasad staloho rozvytku zhytlovoi sfery Ukrainy* [Status, trends and prospects of implementing the principles of sustainable development of the housing sector of Ukraine] (2018). [http://old2.niss.gov.ua/content/articles/files/111Zapiska-](http://old2.niss.gov.ua/content/articles/files/111Zapiska-YAkushenko-zhitlo-z-pravkami-79636.pdf)

[YAkushenko-zhitlo-z-pravkami-79636.pdf](http://old2.niss.gov.ua/content/articles/files/111Zapiska-YAkushenko-zhitlo-z-pravkami-79636.pdf) (2021, June, 02). [in Ukrainian].

14. Berdanova, O., Vakulenko, V., Tertychka, V. (2008). *Stratehichne planuvannia* [Strategic planning]. Lviv: ZUKTs. [in Ukrainian].

15. *Tsili staloho rozvytku* [Sustainable development goals]. (2021). <https://www.un.org/sustainabledevelopment/ru/> (2021, June, 02). [in Ukrainian].

16. *Tsili staloho rozvytku: Ukraina. Natsionalna dopovid* [Sustainable Development Goals: Ukraine. National report] (2017). <https://www.ua.undp.org/content/ukraine/uk/home/library/sustainable-development-report/sustainable-development-goals--2017-baseline-national-report.html> (2021, June, 02). [in Ukrainian].

Citation: Serhii Komnatnyi (2021). FORMATION OF SUSTAINABLE DEVELOPMENT STRATEGY IN THE FIELD OF STATE HOUSING POLICY: A PHILOSOPHICAL AND LEGAL ANALYSIS. New York. TK Meganom LLC. Innovative Solutions in Modern Science. 3(47). doi: 10.26886/2414-634X.3(47)2021.7

Copyright: Serhii Komnatnyi ©. 2021. This is an openaccess article distributed under the terms of the Creative Commons Attribution License (CC BY). The use, distribution or reproduction in other forums is permitted, provided the original author(s) or licensor are credited and that the original publication in this journal is cited, in accordance with accepted academic practice. No use, distribution or reproduction is permitted which does not comply with these terms.